

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **V. Š.**, zastoupený JUDr. Bohuslavem Sedlatým, advokátem se sídlem Boleslavská 137, Nymburk, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem nám. Masarykova 31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 12. 2012, č. j. 5 Ca 25/2009-33, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e n e p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 12. 2012, č. j. 5 Ca 25/2009 – 33, kterým byly zamítnuty jeho žaloby proti rozhodnutím Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 4. 2. 2009, č. j. 344/08-1300-203299 až 353/08-1300-203299, kterými byla zamítnuta jeho odvolání proti platebním výměrům na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období III. a IV. čtvrtletí 2004, I. až IV. čtvrtletí 2005 a I. až IV. čtvrtletí 2006. Součástí kasační stížnosti byl i návrh na přiznání odkladného účinku.

Podle ust. § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s veřejným zájmem.

Podle citovaného ustanovení soud při rozhodování o odkladném účinku poměřuje závažnost újmy, která může vzniknout stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku, a újmy, která může naopak vzniknout jiným osobám přiznáním odkladného účinku. Možná újma hrozící stěžovateli přitom musí být nepoměrně vyšší a zároveň nesmí být přiznání odkladného účinku v rozporu s veřejným zájmem. Vyžaduje se tedy zároveň poměrování hrozící újmy s mírou rozporu přiznání odkladného účinku s veřejným zájmem. Odkladný účinek kasační stížnosti má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti je prolamována právní moc soudního rozhodnutí, což je zákonem podmíněno splněním stanovených podmínek.

Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel. K tomu, aby soud mohl o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti rozhodnout, musí stěžovatel konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Stěžovatel však v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, z nichž by bylo možné dovozovat, že mu skutečně hrozí újma, která by odůvodňovala prolomení právní moci napadeného rozsudku.

V případě stěžovatele nelze tedy dovést, že mu hrozí újma a že se jedná o újmu v důsledku napadeného rozsudku. Proto Nejvyšší správní soud rozhodl o nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. března 2013

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu